

Novembre
14
DISSABTE

PENEDES REPUBLICA

Periòdic
quinzenal

De tots els treballs en són responsables llurs autors.
No es retornen els originals.

Redacció i Administració:
PLAÇA DE JAUME I, N.º 11

Preu de subscripció: 50 cts. el mes. Número solt, 25
Anuncis i comunicats a preus convencionals

No val a recular

Sembla mentida, però encara hi ha espanyols que creuen en una restauració de la monarquia, i el que és pitjor, n'hi ha que ho intenten. A les dretes, això els pot fer més mal que bé; perquè si alguna dreta extrema s'empenya en endinsar-se per aquests camins de complots contra la República, els resultats han d'ésser molt contraproductius.

Ni els complots carlistes, ni els alfonsins, ni els primoriveristes, ni els de ningú contra la nova forma de govern, poden portar cap finalitat pràctica i bona per al país. Siguin tan dretistes com vulguin, però acatant, defensant inclús, el règim republicà, d'una República qualsevol, que no sigui ni vitalícia ni hereditària.

Els revisionistes constitueixen un motiu de malestar per a la nació; però en lloc de fingir que no van contra la República haurien, no de declarar-se indiferents davant de les formes de govern — els reformistes durant la monarquia ja han passat a l'història, a Espanya —, sinó de considerar-se com lluitadors per un ideari que exclou ja tota vel·leïtat envers un règim monàrquic a la nostra pàtria; tal com fa Melquíades Álvarez, que ha arrelonat per fi la seva teoria i s'ha erigit en un dels defensors acèrrims de la forma republicana implantada al nostre país. Ni a Vilafraça ni enlloc pot formar-se un centre tradicionalista monàrquic.

A Catalunya, la Lliga ha de declarar-se també obertament anti-monàrquica, i cal que *Acció radical catalana*, la nostra nova agrupació, maldi per escombrar totes les restes monàrquiques que no s'hagin encara convençut que, per actuar i influir i viure, el menys que tots i cada un dels sectors han de fer és el d'oblidar tot passat monàrquic i formar el quadre en defensa de la República hispànica, república que no és patrimoni dels socialistes ni dels reaccionaris, ni ha d'ésser esclava de les esquerres ni de les dretes, sinó que ha d'acollir totes les innovacions i tots els conservadurismes que la democràcia vulgui, i la democràcia té dret tothom a organitzar-la, a conquerir-la, a educar-la. Ja no hauríem de lluitar per la República, sinó per les formes de la República i en pro de les legislacions republicanes que més s'adiguin amb la realitat de la nació i les conveniències vertaderes de tot el poble sense exclusivismes.

Fixant posicions

Vareig veure en el periòdic *Penedés Republicà* la convocatòria per a una reunió de simpatitzants amb el Partit Radical a l'objecte de formar un centre afiliat al mateix a nostra vila.

No sé si es porta a cap ni quina classe de treballs s'han fet sobre el particular, però el meu criteri sobre una reorganització del partit a Vilafraça i districte, respon a una concentració d'elements que estiguin identificats amb les bases últimament rebudes, les quals seran objecte d'una assemblea regional i nacional, ja que dites bases tenen el punt de partida en la formació de partits autònoms a totes les regions, subordinats a un comitè central per als assumptes generals de la nació i subdividits en els conseqüents comitès locals i comarcals, emanants del regional.

Si de debò es té la convicció política per a una actuació d'acord amb dites bases, s'ha de demostrar amb un ampli esperit de concòrdia per a portar a cap una unió veritat, respectant en tota la seva

integritat la disciplina política, que és on descansa la força de les col·lectivitats, puix sense aquesta qualitat no hi ha la garantia de moralitat indispensable a tot partit polític.

En aquest sentit entenc que s'han de realitzar els treballs en aquesta vila i comarca: sumar adeptes. No soc partidari d'una nova capelleta; però tampoc estic conforme en què un Centre Federal Radical, que falti a la seva història política deixant de secundar les ordres dels organismes superiors, sigui un obstacle per a la política radical, puix aquest cas entranya un principi d'oportunisme censurable. *«Errar o quitar el blanco.»*

Comprenc, per altra part, que no és just que les activitats polítiques estiguin pendents del que facin els que podriem dir-ne antics radicals.

I de pas, jo recomano als senyors de *Penedés Republicà* que deixin de fer menció d'actes en lloança de certes persones, puix que és una remembrança d'aquelles lluites fratricides i que tants anys van durar en contra del caciquisme zuluetista.

Més política municipal, que són els nostres interessos immediats i comunals. S'estan acoplant els pressupostos municipals i tant vostès com *Fructidor* sense dir-ne una paraula, tot i essent una cosa tan essencialíssima per a la marxa econòmica de nostra vila.

Què sabem del Municipi? Res! I de la tasca dels regidors, menys.

Jo recordo encara certa època que a conseqüència d'un article de *Fructidor* amb la seva actitud fiscalitzadora va provocar *ipso facto* la dimissió d'un regidor que s'havia convertit en industrial de l'Ajuntament, i si bé allavors es tractava d'un zuluetista, ara podria ésser un esquerrista...

No els facin por els *enfants terribles* del catorze d'Abril!

Acabo, doncs, fent una crida als que simpatitzin amb el Partit Radical, dient-los-hi que el seu diari «El Progreso» viu exclusivament de les subscripcions, i a veure si hi ha manera d'augmentar el número de subscriptors. Diuen els castellans que *«el movimiento se demuestra andando»*.

M. Feliu

Nota agradosa

Un dels avantatges més grans que ha d'oferir-nos la República és la d'imposar a les escoles de pàrvuls una pauta racional per tal d'evitar als pares de menors que han vist les primeres clarors del Racionalisme el botxorn de que sigui ensenyada als seus fills una barri-barreja de teories que no poden produir altra cosa que una confusió en la tendra ment infantil, mentre no arriba l'hora del discerniment que faci la tria necessària.

A molts directors d'escoles de primeres lletres els hi costarà desprendre's de les rutinàries costums establertes, i fins sapiguent que ofenen a les lleis làiques que la democràcia ha imposat al nostre poble endarrerit, persistiran mantenint íntegres els vells mètodes d'ensenyament.

Caldrà que les autoritats vigilin i que els particulars agraviats protestin fins a aconseguir netejar el baf amb què la hipocresia, la ignorància i la poca-solta del règim caigut ha empestifat els petits centres culturals on la mainada té d'anar a rebre les primeres lliçons.

A nosaltres ens subleva sapiguer que, pesi a les ordres terminants de les autoritats manant despenjar de les parets atribuïts tendenciosos, que no responen a cap necessitat dins l'ensenyament, continuïn aquells atribuïts fent la llesca a lògica, i ens indigna que

en algunes escoles oficials cobrin una pensió exagerada sapiguent que l'ensenyament deu ésser gratuït, i que per estimular l'entusiasme infantil sigui una estampeta catòlica el rebut de la mesada il·legal suplementària.

Perquè resulta que les escoles quals directors posen més resistència a les reformes imposades pel Ministeri d'Instrucció Pública, acostumen ésser les que els infants menys profit intel·lectual en treuen; i aquesta convicció nostra, filla de l'experiència, haurà de obligar-nos a futures campanyes que desvetllin als adormits mals servidors de les ordres de qui paga i deu manar. **J. Costa i Pomés**

Tornant les fitxes

«Abril», en son darrer nombre respira talment per la ferida que ens fa llàstima. I això que mercès a nostre dilecte amic Fuster encara no li hem ensorrat el punyal fins al cor.

Ens dedica no més que dues columnes d'aquella prosa tan insidiosa i confusa a què té acostumat als seus lectors.

Consti que «Abril» fou el primer qui d'una manera barroera i indigna començà atacar a nostre entranyable amic Fuster, usant formes impròpies dels joves intel·lectuals (sic) i doctors que escriuen en aquell setmanari. I ara es condol de què se li hagi tornat la criada respostejadora.

Venir a barrejar el nom del digníssim ex tinent coronel Figueras parlant del Punyal i suposar-lo amic d'aquest — els quals apenes es coneixen — és prova de tal desorientació que mostra ben bé a les clares l'odi cavernícola que els guïa.

L'avui ciutadà Figueras, que fou delegat governatiu d'aquest districte, s'honrava, i s'honra avui encara, amb l'amistat íntima d'En Joan Fuster, i precisament aquesta amistat nasqué en ocasió de comprovar En Figueras l'administració honradíssima i escrupulosa que com a batlle de nostra vila exercí En Fuster en els afers municipals, trobant-se que nostre bon amic Fuster havia prestat a l'Ajuntament 17.000 pessetes a l'objecte de poguer aconseguir l'establiment d'una Biblioteca pública, quina millora per a Vilafranca s'hauria assolit de no venir la dictadura.

En Figueras, home lliberal i de cor, ex-militar conspirador contra la dictadura, va donar una orientació democràtica i catalanesca a la política del Penedès durant la seva actuació, no volguent fundar cap centre d'«Unió Patriòtica»; havent estat destituït precisament per aquest motiu per En Martínez Amido. En Figueras fou qui manà obrir les Cooperatives obreres republicanes de La

Granada i St. Joan de Mediona, qui es decantà sempre a favor dels obrers i de les solucions democràtiques, i tan sols per això no es mereixia l'insídia d'«Abril».

Però no és aquest el cas. Del que es condol «Abril» és de veure com l'insignificant Fuster no ha volgut transigir amb les concommitàncies que alguns elements d'esquerra tenien amb els elements pupistes i regionalistes més desacreditats del districte. I el que lamenta és el veure com nostre dilecte amic Fuster cada dia augmenta en prestigi i simpatia, com és sol·licitat en totes les cooperatives obreres-republicanes-socialistes de la comarca, de Puigdalba, Pla del Penedès, St. Joan, La Granada, St. Quintí; forces democràtiques del districte organitzades que tenen una història honrosa i neta, i quines forces no permetran les incursions de aquest grupet insignificant d'esquerra que cada dia es va desmoronant, fins arribar al fracàs.

Per avui no diem res més. Passem per alt les burdes insídies que cap redactor d'«Abril» tindrà el valor cívic de sostenir a la cara. Segons l'orientació que prengui «Abril», potser sí que tot matant l'estona, un altre dia ens entretindrem a posar al descobert algunes coses que callem.

Que pensin que En Fuster, per la seva actuació digna i honrada tant particular com pública, mereix la consideració i el respecte dels homes representatius de la Esquerra Republicana de Catalunya. Que es fixin ben bé fins a quin punt arriben les seves relacions amb En Massana. Quina és l'orientació que procura imprimir a la política democràtica del Penedès. I si tenen prou talent polític, prou utilitat periodística, no voldran descendir a aquestes misèries de política menuda, sinó que, com En Fuster, voldran enlairar-se en un pla superior de més alta política, de més austera col·laboració. Tan sols així podrien influir positivament en la política del Penedès. Altrament, es forjaran llur pròpia derrota...

Des de Sant Pere de Riudevitlles

L'homenatge a En Massana

Mai, verament, podíem somniar una victòria tan esclatant com l'assolida el dia primer d'aquest mes. Aquella concessió de la dignitat dels déus als herois pagans, que nosaltres, cristians, definim amb la paraula «apoteosi», tingué la intensa claror dels raigs del sol amb motiu de les festes populars celebrades per a glorificar els drets inalienables de la llibertat humana.

Aquell míting prohibit pel Governador a instància dels ineptes reaccionaris disfressats d'«Esquerra Republicana de Catalunya»; aquella conferència que En Terradelles assegurà als nens de Sant Pere de Riudevitlles, en nom del President de la Generalitat, que no es permetria; tot ha tingut lloc feliçment mercès a la intervenció personal del poder moderador d'Espanya, ciutadà Besteiro, President de les Corts Constituents. Honor a la República!

Encara hi ha jutges a Berlin — digué En Fuster i Gálvez a la policia primer i després a la guàrdia civil transmissores de les ordres del Ponci provincial. I la justícia no s'ha limitat a fer respectar la Constitució a les autoritats més obligades a vetllar pel seu compliment, sinó que, ademés, ha retut brillant homenatge a la víctima, a l'home perseguit per la dictadura, calumniat pels envejosos i blanc dels trets dels absolutistes catalans titolats separatistes.

Doncs, sí: a nostra vila acudiren els chors de Catalunya i a la Plaça davant del poble, cantaren amb orquestra, dirigits pel mestre Olivella, «La Maquinista» i «Flors de Maig». En Capdevila biografia a Clavé i En Joan Fuster feu el panegíric d'En Zulueta, Arnán i Navarro amb motiu de posar dits noms a distints carrers de la vila. Al Passeig se li posa «Avinguda de la República», cantant-s'hi «La Marsellesa» i pronunciant discursos el regidor senyor Salvat de l'Ajuntament de Barcelona i l'advocat D. Carles Rodríguez Soriano, president de la junta municipal del Partit Radical de la ciutat. Dits quatre oradors foren aplaudits follament.

A les dues de la tarda es celebrà un banquet-homenatge en honor del Secretari — qual missatge us enviem apart, pregant l'inseriu per a que sàpiga Vilafranca el concepte que ens mereix nostre volgut vilatà. Els parlaments dels senyors Bou, Lluch, Lluís Fuster i Gálvez, Capdevila, Salvat i Rodríguez Soriano foren xardorosament aplaudits, especialment el d'En Fuster, perllongat i sucós, de profunds conceptes filosòfics, entre els quals recordà que el mateix programa de Pi i Margall estableix que ningú té dret a condemnar a una pena irreparable, per a deduir que l'havia sofert amb escreix l'homenatjat per a fer-se creditor dels afectes, confiança i adhesió del poble, únic sobirà en dret democràtic.

A les sis tingué lloc un míting monstre. En Lluís Fuster, requerit per les dones a parlar, correspongué amb eloqüentíssim parlament, fent història des de quan arribaren a les boques dels rius de la Mediterrània els primers homes expulsats d'Àfrica i Àsia i la Península era sols bosc ocupat per feres fins nostres dies, informant quins homes i quins pobles crearen l'idea de la família, de l'història, de l'esperit, de la pàtria, de les lletres i números, de la mitologia, la filosofia i les arts, de Deu, de l'home, de la ciència, del comerç, de l'indústria, etc. Se l'aplaudí fantàsticament.

El Sr. Rodríguez Soriano improvisà un llarg discurs, evocant i l'actitud serena, enèrgica i protestatària del poble el gest del justícia d'Aragó encarant-se amb les disposicions del rei de Castella. Glosà la setmana tràgica i recordà les tortures de Monjuïc. Oferí l'apoi del partit radical. Llegí els telegrams de felicitació i adhesió rebuts dels diputats senyors Ullé, Pío, Puig d'Asprer i Lerroux, ministre d'Estat. També fou aplaudit amb entusiasme esclatant.

S'acordà cursar, i es cursà, el següent telefonema:

«Alexandre Lerroux, Ministre Estat. — Madrid.

Aplaudit lectura son telegrama Míting clamorós afirmació autonomia municipal. Descobert retrat seu vora Pi Margall i Salmerón. Ofereixi Govern cent voluntaris aquesta localitat formar exèrcit republicà nacional, cas su gr guerra civil.

Centre Republicà Radical Obrer. - Sant Pere de Riudevitlles.»

Festa de la Senyera d'El Penedès

Diumenge passat aquesta entitat celebrà una festa que resultà no solsament altament cultural, sinó simpàtica i agradable, amb motiu de la inauguració d'una senyera i homenatge a l'antic corista En Manuel Mestres.

Prengueren part a la festa el propagandista de l'obra claveriana N'Albert Carsi, els Srs. Daniel Samsó, president honorari de l'entitat, Vicents Fortuny, president de l'Unió de societats corals i orfeons de Catalunya i altres personalitats, la cobla-orquestra La Principal de Banyoles i el cor El Penedès.

A les 9 del matí fou portada una magnífica corona de flors al Cementiri ofrena als socis traspassats, on el culte vilafranquí i eloqüent orador En Joan Fuster pronuncià un sentit parlament.

A quarts de 11 arribaren les delegacions dels chors de Catalunya que s'adherien al festival en nombre de vint-i-cinc, amb el respectiu estandart, i seguidament s'organitzà la comitiva oficial per anar a la Casa de la Vila a saludar el poble, cantant-s'hi «La Marsellesa» i el bell himne «A nostra senyera», amb acompanyament d'orquestra, que fou molt aplaudit.

Després hi hagué recepció al saló de sessions en honor dels visitants, pronunciant belles paraules de salutació i benvinguda el Batlle Sr. Masachs, qui feu entrega als representants de les entitats assistents a l'acte d'una artística medalla commemorativa del festival. El propi senyor Alcalde, en representació expressa de les autoritats de l'immortal ciutat de Saragoça, imposà a la nova senyera d'El Penedès un valuós llac i una meritíssima medalla, ofrena de l'Ajuntament i la Diputació aragonesos, respectivament. També pronunciaren breus parlaments els senyors Samsó i Carsi.

Al migdia es cantaren algunes composicions a la Plaça de Josep A. Clavé; vermouth d'honor a l'estatge social i un grandios banquet al que assistiren representacions d'una trentena d'entitats corals d'arreu de Catalunya; després del qual, en mig de gran entusiasme, es pronunciaren brillantíssims brindis i es llegiren les adhesions rebudes, que sumen un total de cinquanta-cinc.

A la tarda es visitaren els edificis més notables de la vila i els locals de les entitats culturals i recreatives.

A la nit, vetllada literario-musical al Tivoli, on es desgranà un programa interessantíssim: concert, audició de sardanes, discursos i sobretot una notable conferència de don Albert Carsi, qui desenrotllà el tema «La Constància» de manera admirable, emitint idees i conceptes que causaren fonda impressió i joia a l'auditori.

La senyera és una primorosa obra d'art projectada pel distingit artista vilafranquí En Josep Senabre, en col·laboració mestrívola i delicada de les Germanes del St. Hospital, essent l'admiració de tothom. Rebin tots els que intervingueren en llur confecció nostra més sincera felicitació.

La lletra de l'himne «A nostra senyera» és original del popular poeta vilafranquí nostre amic En Josep Parera, i la música del mestre director del «Coro» i inspirat compositor En Joan Pedreol, als quals trametem la més coral enhorabona.

I ara als bons amics de la Societat coral El Penedès i en especial als amics Manuel Mestres, l'homenatjat, Juliachs, Miret, Forns, Arnan, Cuscó, P. Parera, i altres amics íntims que allí tenim, nostre auladament més entusiasta per l'èxit de la Festa, tot alentant-los per a què continuïn per molts anys aquesta tasca tant cultural i artística de Progrés, Virtut i Amor.

EDICTE OFICIAL

Subhasta voluntària

Els marmesors de Mn. Pau Martorell vendran en subhasta les següents finques ubicades en el terme d'aquesta vila:

- 1.ª Un camp de 45'22 àrees a la partida «Rec de la Font». Valor: 2.660 ptes.
- 2.ª Una vinya abancalada de 95'54 àrees a la partida «La Pelegrina». Valor: 4.917'50 ptes.
- 3.ª Una terra meitat campa i meitat vinya de 45'90 àrees a la partida «Riera Gran». Valor: 2.025 ptes.
- 4.ª Un camp de 52'19 àrees a la partida d'«El Viver». Valor: 2.302'50 ptes.
- 5.ª Un camp de 63'92 àrees a la partida «Molí d'En Rovira». Valor: 2.820 ptes.

Se subhastaran separatament, començant a les quatre de la tarda del dia 26 de Novembre d'enguany, a la Notaria de don Sebastià Parés (Rambla Macià, 21) on es podrà examinar el plec de condicions tots els dies feiners a les hores de despatx.

Vilafranca del Penedès, 28 d'Octubre de 1931.

A. MARTORELL

Associació de Música de Vilafranca

Malgrat els molts obstacles que té de sortejar aquesta important Associació, degut a la indiferència, tant per la major part dels socis de la mateixa, que no van als concerts, com també de la majoria de ciutadans que per la seva posició social tenen el deure de donar facilitats, ja que no fent-ho així demostren ésser gent incapaç de sentir l'Art en totes les seves múltiples manifestacions i, per tant, ignorar la importància que representa una Associació d'aquest caràcter a nostra vila; el dimecres dia 28 d'octubre tingué lloc el primer concert de l'actual curs al saló d'actes del Casino de l'Unió a càrrec del notable Quartet vocal «Orpheus» de Barcelona, integrat pels artistes Geroni Portavella, tenor primer; N'Edward Artells, tenor segon; N'Enric Climent, baríton i Vicents Mariano, baix; corrent la part de piano a càrrec de l'eminent concertista Pere Vallribera.

Integrava el programa un escollit repertori d'obres d'autors nacionals i estrangers, sobresortint les obres «Ave-Maria», «Adeu, germà meu!», «Vols dir-me... amor?», «El borinot i la flor», «Adeu, petita rosa» i «El llogaret», dels mestres Victòria, Waelrant, Dowland, Veit, Dalcroze i Schubert, respectivament; les quals, plenes de dificultats, cantades pel mentat Quartet vocal resultaren magníficament matitzades, mereixent l'unànim aplaudiment de l'auditori per lo ben dites i ajustades que foren totes elles.

La part central del programa anà a càrrec del notable tenor Portavella acompanyat pel concertista Vallribera, qui ho feu de faiso exquisida en justesa i sonoritat. El tenor Portavella té una veu fresca i una dicció clara, cantant totes les obres amb gran elegància i sentiment, pel que arrencà en algunes d'elles una xardorosa ovació, tenint de bisar-les per a correspondre a les manifestacions d'entusiasme que li tributà l'auditori, el qual sortí plenament satisfet del primer concert organitzat en aquest curs per la benemèrita Associació de Música de Vilafranca.

F. B.

El concert d'aquest mes, que tindrà lloc el vinent dimecres, dia 18, s'ha confiat a la notable concertista d'arpa senyoreta Rosa Balcells, de Barcelona.

Esquitxos

¿Podria saber-se qui va fer els treballs d'electricista per la Festa Major, i quant puja la factura presentada?

En la sessió municipal de dimecres En Fàbregues va volguer que uns gastos de viatge de cert regidor constessin al capítol corresponent. Un altre regidor, que no sabem bé a quin partit pertany, va tornar-se d'«arco-iris».

¿Serà també un altre proveïdor de l'Ajuntament? Procurarem saber quin article gasta. Serà oli o bé petroli...

Els veïns de la Plaça de Jaume primer tenen por d'encarregar-se alguns «estadants» dels guixots procedents de l'ex-quarter que allí s'hi han tirat.

Ah! I també denuncien que el llum-guia d'aquella plaça fa cinc dies que no crema, sense que ningú se'n preocupi!

L'Ajuntament està preocupat en el trasllat de les cases de lenocini del carrer de Migdia, tenint el propòsit d'instal·lar-les a un carrer extrem de la població.

El lloc més adient, higiènic i aïllat seria la finca del Turó-Park. Que se'n prengui nota.

En Guitart ha dit en plena sessió que han pogut constatar que resulta més avantatjós pel municipi fer les obres per administració que no pas donant-les a subhasta; contestant-li En Fàbregues, que entén en això, que no ho creïa...

Així queda confirmada aquella dita de l'Armendarès, de què «la majoria volia fer administració!»

La comissió de radicals que va visitar al Punyal a Sant Pere de Riudevilles, va poder veure la llista de votants de les eleccions Constituents, fent veure a En Massana l'anomalia de què a St. Pere haguessin triplicat els vots a Vilafranca. A lo qual va contestar molt amantent: —És que a la vila han desaparegut els radicals!

Què hi ha d'una reparació de un motor, qual factura de 330 ptes. va ésser pagada sense passar per la comissió corresponent; encara que dita factura vingués en nom d'una casa de Vendrell?

Esperem del Sr. Batlle, que suposem no desconeix els preceptes de la Llei municipal, donarà una lliçó als regidors convertits en industrials del municipi.

Els lluitadors

Heus ací còpia del document adreçat a Secretari de Sant Pere de Riudevilles, escrit sobre pergamí:

Missatge a En Francesc Massana i Vidal

Assabentats els socis del «Centre Republicà Radical Obrer», d'aquesta vila, de vostre empresonament per una causa de la dictadura, interessat pels eterns enemics polítics de la població, genuïns representants del més repugnant caciquisme camperol, volent testimoniar-vos llur apleci, confiança i admiració per vostra tasca lliberadora, democràtica i republicana, es reuniren en junta general extraordinària el dia 17 d'octubre, acordant unànimement reitre-us honrós homenatge per a rehabilitar-vos públicament i fer constar que vostra presó la considerem com ferida d'heroi semblant a les que el soldat reb als camps de batalla defensant la pàtria i la llibertat.

Sou, vós, fundador del «Centre». Amb generositat l'heu servit i apoiat constantment. Vostra joventut apareix consagrada a la existència de nostre casal social. Afany, amor, estudis, cabals, tot lo més noble de l'home, el més bell de la vida, formen el teixit de la defensa que sempre heu fet del mateix.

Secretari municipal laboriós, coneixeu a fons el dret administratiu; el desentrañeu amb acert; especifiqueu minuciosament els assumptes locals. Mercès a aitals condicions personals, armats de rahó, escudats en la lògica i aliançats en el coneixement de les lleis, no hem vist clausurat el «Centre», llar i caliu del progrés humà, i hem servat la fe en els ideals i serenitat en el triomf de la justícia.

Per això, cabdill de les virtuts lluitadores, caballer germanívol dels compatriotes, sou digne de ço que us fem; complaent-nos, en nom dels socis, en saludar-vos, aplaudir vostra actuació i entregar-vos el present Missatge, sobreixit de respecte i veneració.

St. Pere de Riudevilles, Novembre de 1931. — La Comissió organitzadora:

Josep Bou, Miquel Rafecas, Joan Cornellà, Josep Armengol.

LLENYA per vendre: Ceps - Olivera - Pi

Encàrrecs: a la Sabateria d'En Jaume Parera Rafols.—Plaça de Jaume I, n.º 11. (Plaça de l'Oli).

NOTICIARI

Hem rebut últimament: el fulletó sobre «L'assegurança obligatòria de maternitat» (de la Caixa de Pensions), una circular de Isabel Nakens sobre «Reflejos de El Motín», la nova adreça del Partit Agrari de Catalunya (Casp, 12, 1.ª D, Barcelona), una circular del Patronat Escolar de Barcelona sobre un concurs de mestres, dos edictes de l'Alcaldia i una rèplica de la Comissió d'Hisenda a l'article del senyor Quer; tot lo qual ens priva de publicar avui la manca d'espai.

Així mateix ens és impossible d'inserir la carta oberta signada per totes les obres de la fàbrica de gèneres de punt dels Srs. Vich, Serra i Moragrega, protestant de les represàlies i coaccions de què són víctimes algunes companyes.

AUTOMOBILISTES!

Empreu en vostres cotxes
Lubrificants ALBANY
Stock: Amàlia, 24 = EMILI GIRAL.

M. FARRAN : Cirujano-Dentista

Doctor en Cirujía Dental de la Universidad de Filadelfia (Prov. E. U. A.)

Visita: Jueves, Viernes y Sábados, de 9 a 1 y 2½ a 6. Domingos y festivos, de 9 a 1

Rbla. Pi i Margall, 27, pral. - Vilafranca del Panadés

Agencia Ferroviaria "PANADÉS COMERCIAL"

MANUEL GARCIA

Rbla. Francesc Macià, 37, 2.ª

Recepción y entrega de expediciones : Tasa de talones
Tramitación rápida de los asuntos.

Si interviene Vd. en ferrocarriles, debe consultarnos

IMPRESA

SOBRES - FACTURES - TALONARIS
LLIBRES - REVISTES - CATÀLEGS
ESQUELES MORTUÓRIES
PERIÓDICS - CARTELLS - MENÚS
PROSPECTES - MEMORÀNDUMS

Tallers Gràfics EL PENADÉS

Carrer de Garcia Hernández, 5 - VILAFRANCA

NUMERACIONS - RECORDATORIS
ETIQUETES - MEMBRES - PAPER
CARTES - PROGRAMES - CARNETS
PARTICIPACIONS DE CASAMENT
ALBARANS I TARGETES, & & &

ENQUADERNACIÓ

Josep Vives Balañá

Rambla Francesc Macià, 39

Primères matèries per a ADOBS

GUANO ROIG

La Casa que ven en millors condicions de
preu. — Garantia completa de graduació.

XAMPANY
BAQUES

Caves a Guardia de Fonttrubi

Fàbrica d' Alcohol desnaturalizat de NARCÍS MASCARÓ

Magatzems de vendes { Carrer del 14 d'Abril, 16 - VILAFRANCA
Aribau, n.º 79 - BARCELONA

ALCOHOL desnaturalizat (de cremar)

Alcohol neutre de vi - Alcohol industrial

Anissats i compostos de la casa FÉLIX MESTRE (Goatlle)

Anís i Rom VINYALS, de la casa A. SAUMELL.

Estomacals GIRO, de la casa PERE GIRÓ de Vilanova.

Anís PENEDES de la casa GALLEMÍ - Xampany BAQUES

Moscateu i Vins fins de taula MONTGROT

i Vermut AQUILA ROTSA de la casa J. VENTOSA ROIG.

Dipòsit de Licors i Vins fins de taula de totes les marques - Classes garantides

CARBONS

CEREALS

CALEFACCIÓ

La calefacció (qualsevol sistema)
sols funciona amb regularitat do-
nant el màxim rendiment emprant
ANTRACITA ANGLES.

El carbó de pedra ANTRACITA
pot usar-se indistintament per a
ESTUFES, SALAMANDRES, CALE-
FACCIÓ CENTRAL, CUINA, etc. etc.

El seu ús no resulta més car que els altres combustibles.

Venda al detall i a l'engrós

REPARTIMENT A DOMICILI

PERE BUSQUET

Isidre Rius, 5 i 7

Telèfon 51 - Apartat de Correus 23

VILAFRANCA DEL PENADÉS

FERRO

FUSTES

"THE GRESHAM LIFE ASSURANCE SOCIETY"

Compañía Inglesa de SEGUROS SOBRE LA VIDA

Valores depositados en España: 18.000.000 de ptas.

Capital social 50.000.000 de libras

La más importante de Europa

Asegure su vida!

Sea previsor!

Con un pequeño ahorro diario puede Vd.
asegurar el bienestar de sus hijos.

"LA GRESHAM" le ofrece las mejores garantías y el máximo
interés a su dinero, por ser la más antigua de todas las Com-
pañías. — Fundada el año 1848.

Pida hoy mismo detalles al Agente oficial:

Antonio Martí Pujador

Calle Santa María, 1
VILAFRANCA

Sastreria BESOLI

Gran assortit en trajos
confeccionats i a mida

HERMANAS MOGINO

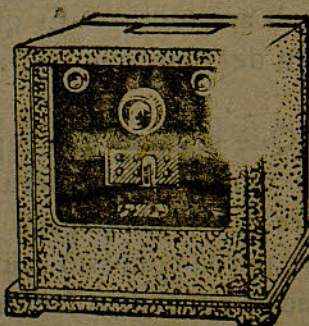
(Antigua CASA ANGELINA)

Gran surtido en CORSÉS de todas clases

Especialidad en la MEDIDA

Elegancia y PRONTITUD en los encargos

Plaza de la Constitución, 20 — VILAFRANCA

Aparatos de Radio
PHILIPS

Son los más
acreditados

Antes de comprar un APARATO de RADIO
consulte precios de todo un equipo com-
pleto PHILIPS, perfectamente instalado.

Precios y condiciones muy ventajosas - Presupuestos gratis

JUAN TOMÁS : Cort, 20 : VILAFRANCA

L' antiga
SASTRERÍA COLS

té per aquesta Temporada un extens assor-
tit de trajos de totes classes. — Cort, 27

Estisores cullir raims i podar - Paletes
i tota classe de ferramentes de tall, són les millors

marca TORELLO

Les ferramentes de pagès s'arreglen per delicades que
guin. Especialitat en el buidat de navajes per afeitar.
AQUINES de TRINXAR FULLES de ferro verge,
marca TORELLÓ, amb volant de 6 tallants, que no's
trenca, les garanteix aquesta casa. Són les millors!

Santa Magdalena, 26